

О. О. Сухобокова

Романів Йосип

РОМАНІВ Йосип (03. 05. 1921, м. Саскатун, провінція Саскачеван, Канада — 21. 03. 2011, Оттава) — канадський військовик українського походження. Перший українець — генерал ЗС Канади. Премія ради Конгресу українців Канади провінції Саскачеван «Будівничий нації» (2006). Орден «За військові заслуги» (1974). Народився у сім'ї українських емігрантів, які прибули до Канади 1911 із м. Кіцмань (нині Чернівецького р-ну Чернівецької обл.) через переслідування за участь в українському русі. 1939 як доброволець вступив до канадської армії, від 1940 служив у Королівських ВПС Канади: у складі 435-ї та 436-ї ескадрилій здійснював патрулювання і супровід конвоїв над канадською Атлантикою; виконував завдання на території Великої Британії, де долучився до створення Української асоціації канадських військовослужбовців та її Лондонського клубу; брав участь у бойових діях в Індії, Бірмі та Китаї; навчав десантників. 1950 здобув ступінь бакалавра у галузі машинобудування в Університеті Саскачевану та, повернувшись на військову службу, продовжив вивчення авіаційної техніки у магістратурі Технологічного інституту Кренфілда (Велика Британія). Це дозволило йому як керівнику секції інженерної аеронавтики при Головному штабі ВПС Канади, командирі ескадрильї (від 1951) та очільнику лабораторії якісного контролю (від 1957) взяти участь у ядерно-ракетних програмах, зокрема створенні надзвукового винищувача-перехоплювача «CF-105 Arrow». Також представляв Канаду у ракетній програмі США «Vomarc», на завершальній стадії якої 1963 відповідав за установку та експлуатацію першої в Канаді системи ППО з ракетами «Vomarc B», оснащеними ядерною бойовою частиною (м. Норт-Бей, провінція Онтаріо). Від 1965 — офіцер Головного штабу ВПС Канади. 1971 закінчив Коледж національної оборони в Кінгстоні і отримав звання бригадного генерала ЗС Канади. Від 1974 — представник штаб-квартири НАТО і

генерального директора з постачання, персоналу і адміністрації НАТО у ФРН, згодом — генеральний директор з організації та персоналу в Міністерстві національної оборони Канади. Від 1976 — у відставці. Очолював Канадську асоціацію виробників машин і обладнання. Брав участь у діяльності Конгресу українців Канади. Був співзасновником Українсько-канадського допомогового бюро, яке разом з Конгресом українців Канади допомогло тисячам переміщених осіб (див. [Ді-Пі](#)) іммігрувати з Європи до Канади після 2-ї світової війни, уникнувши примусової репатріації до СРСР. Належав до проводу громади Української католицької церкви в Оттаві. Двоє з його чотирьох дітей теж обрали військову кар'єру: дочка Марія — підполковник ВПС Канади у запасі, син Григорій — капітан 1-го рангу ВМС Канади у запасі.

Рекомендована література

1. R. Csillag. War hero helped displaced Ukrainians // The Globe and Mail. 2011, 27 April.

Бібліографічний опис:

Романів Йосип / О. О. Сухобокова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883558>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).